

လွှပ်ဒေသာစာပေ

မိုးစက်ပွင့်

စမ်းရေ

(အချစ်လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်)

အခန်း(၁)

စတိတ်စင်ပေါ်သို့ မင်းနေခ တက်လာသည် နှင့် လက်ခုပ်သံတွေက ဆူညံသွားလေသည်။ ။ မင်းနေခဆိုတာနှင့် ပရိသတ်က ချစ်ပြီးသား။ သူ့အသံကို နားစွင့်ပြီးသားပါ။ နေရာတကာမှာ သူ့သီချင်းတွေက ပျံ့လွင့်နေသလို ရုပ်ရည်ကလည်း ချောမောသူ။ ပရိသတ်အတော်များများ ၏ အားပေးချစ်ခင်မှုကို ရယူနိုင်သော အဆိုတော်မင်းနေခသည် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်လေး မဟုတ်ပေမယ့် ...

ဆယ်ကျော်သက် လူငယ်အဆိုတော်လေးများ နှင့် တန်းတူဆိုတာထက် ပို၍ အောင်မြင်နေသူပါ။ အသက်သုံးဆယ်ကျော်ဆိုတော့ နုပျိုတုန်း ချောမောနေတုန်းပါပဲ။

"မင်းနေခ ... မင်းနေခ"

အော်သံတွေက လူငယ်ယောက်ျားလေး မိန်းကလေးတွေဆီမှ ပါ။ မင်းနေခ သီချင်းသုံးပုဒ် ဆက်တိုက်ဆိုပြီး စင်ပေါ်မှ ဆင်းလာတော့ ...

"ကိုကြီး"

ညီမလေး စမ်းရေကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် ပြုံးနေသည့်မျက်နှာက ပိုပြီးမိသွားလျက် ညီမလေးဆီသို့ လက်တစ်ဖက်ကမ်း ပေးလိုက်၏။

"သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ လား"

"ဟုတ်"

"ကိုကြီးပြန်တော့မယ်၊ တစ်ခါတည်းပြန်ခဲ့"

ပြောလည်း ပြော၊ လက်ကိုလည်း ဆုပ်ဆွဲခေါ်တော့ စမ်းရေခ မျက်နှာ ကွက်ခနဲပျက်၏။ လာနှုတ်ဆက်မိတာ မှားပြီလား။ သူငယ်ချင်းတွေ နဲ့ လာခဲ့ပြီးမှ ကိုယ်ပြန်လိုက်သွားလို့ ကောင်းပါ့မလားဆိုတဲ့ အတွေးက လက်ကလေးကို ရုန်းဖယ်ခြင်းသို့ဖြစ်စေလျက်။

"ဘယ်သူနဲ့ ပဲ လာခဲ့ ... လာခဲ့၊ ကိုကြီးနဲ့ တွေ့ရင် ထားခဲ့နိုင်ရမယ်"

‘ညီမလေးရင်ထဲမှာ ကိုကြီးထက်ပိုပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ ဦးစားမပေးရ’ လို့ ကြော်ငြာလိုက်တာ တိုက်ရိုက်မဟုတ်သော်လည်း ၊ ဒီအတ္တုဖြစ်ဖြူထဲ ကိုပဲ စီးဆင်းနေခဲ့သည့် စမ်းရေခဆိုတာ အနိမ့်ကနေ အမြင့်ကို ရေပြောင်း ပြန်စီးမဲ့ရိုးထုံးစံမရှိခဲ့။

"ဒါဆို ရေခ ... သူတို့ ကို နှုတ်ဆက်ခဲ့ဦးမယ်"

"ဆက်မနေနဲ့ ၊ သူတို့ မြင်တယ်။ မင်းနေခရဲ့ အရိပ် မပျောက်သေးသရွေ့ မျက်လုံးတိုင်း မင်းနေခဆီမှာ "

ကြွားတာလားလို့ မေးနေဖို့ မလိုအောင် မင်းနေခရဲ့ စကားက သေချာပြီးသားပါ။ ကွယ်စရာရှေ့မှာ ရှိနေလျှင်တောင် ရှေ့တိုး ခြေဖျား ထောက်ကြည့်မယ့် မျက်လုံးတွေက စတိတ်စင်ပေါ်သို့ နောက်ထပ် ဘယ်အဆိုတော် တက်လာမလဲဆိုတာထက် ...

မင်းနေခရဲ့ ခြေလှမ်းတိုင်းကို လိုက်ကြည့်နေကြမည်က ဖြစ်နိုင်သည် ဆိုတာထက် ပို၍ သေချာနေသည် ။ ရွှေမှုန့်စားပြီး မွေးဖွားလာသလားလို့ မေးချင်လောက်အောင် နုပျိုချောမောနေသော မင်းနေခဆိုတဲ့ သူရဲ့ ကုသိုလ်ထူးပုံက အသက်သုံးဆယ်ကျော် လေးဆယ်နားကပ်နေပြီ

လို့ ပြောလို့ မယုံနိုင်လောက်အောင် အနီးကြည့် အဝေးကြည့် ရှေ့ကြည့် နောက်ကြည့်၊ ဘယ်ကကြည့်ကြည့် ချောမောနေသူ။

မင်းနေခသာ စင်ဒရဲလားပုံပြင်ထဲက မင်းသားလေးလို ဖိနပ်နှင့် ခြေ ရာခံပြီး ဖူးစာဖက်ရှာလျှင် အဲဒီပုံပြင်ထဲကလိုပဲ ဖိနပ်နဲ့ မတော်လို့ ပိုနေ တဲ့ အသားတွေကို လှီးပစ်သူ ဖြတ်ပစ်သူတွေ ရှိနေဦးမည်လားဆိုတာ။

"ကိုနေခ"

"ကိုခ"

"လက်မှတ်လေး ထိုးပေးပါနော်"

ကိုယ့်ရှေ့ကို စုပြုံပြီးရောက်လာကြသူတွေကို မင်းနေခ ဥပေက္ခာ မပြုရန်နိုင်စွာ လက်မှတ်ထိုးပေး၏။ လူတွေအုံလာရင် စိတ်ပျက်သလို တစ်ခါတစ်ခါ ရှိတတ်ပေမယ့် စိတ်မပျက်မိ။

ပရိသတ်ဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့ အင်အားစုတစ်ရပ်ပါ။ တစ်ဦးတစ်ယောက် ချင်းစီမှာ အင်အားတစ်ခုစီ ဖြည့်တင်းထားလျက် စုပေါင်းလိုက်သည့်အ င်အားတစ်ရပ်သည် ကိုယ့်အောင်မြင်မှုရဲ့ ရပ်တည်ခြင်းပါပဲ။

"သူက ကိုနေခရဲ့ ညီမလေးလားဟင်"

"ဟုတ်မှာ ပါ၊ ဒီလောက်ရုပ်ချင်းတူနေတာကို"

မေးနေကြပေမယ့် ရေခမျက်နှာလေးကိုသာငဲ့ကြည့်ပြီး ခေါင်းလည်း မညိတ် ခေါင်းလည်း မခါ။ ပရိသတ်ဘက်ကလည်း မဖြေဘဲနှင့်ဟုတ်တ ယ်လို့ ယူဆသွားကြသည် သာ။

ဒီကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ရေခ ... ကိုကြီးကို စိတ်ကောက်ခဲ့ဖူးသည် ။ ကိုကြီးရဲ့ အသိတွေက ...

"နေခ ... မင်းရဲ့ ညီမလေးလား" လို့ မေးတာကို ခေါင်းမညိတ်ခဲ့ပေ။
ခေါ်လိုက်ရင်လည်း ညီမလေးလို့ ဘယ်တော့မှ မဟုတ်ပေ။ ရေခဆိုတာ
ကိုပဲ နူးညံ့စွာခေါ်တတ်ခြင်းမှာ ချစ်တာကတော့ သူများ အစ်ကိုတွေထက်
ပို၏။

"ကိုကြီးက ရေခကို ဘာလို့ ညီမလေးလို့ မခေါ်တာလဲ" လို့ မေးတော့
...

"ဘယ်ခေါ်မှာ လဲ။ ဟုတ်မှ မဟုတ်တာ" ...တဲ့ ။

ကိုကြီး ဒီလိုပြောတော့ မေမေက မျက်နှာပျက်ပျက်နှင့် ...

"သား ... ကလေးကို ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ။ သားရဲ့ စကားက
လူဘယ်နှယောက်ကို ထိခိုက်သွားလဲ၊ သိလား"

ဆိုတော့မှ ရေခကို ပခုံးလေးဖက်၊ ခေါင်းလေးပွတ်ကာ ...

"ချစ်လို့ စတာ၊ စိတ်ကောက်စရာလား"

လို့ ပြောပြီး၊ ရေခ ပူဆာသမျှ ရစေသတည်းဖြစ်ခဲ့ပေမယ့်။ ရေခလို့
ခေါ်တာကိုပဲ ဘဝင်မကျနိုင်။ ညီမလေးလို့ ခေါ်မိရင် သွေးစိမ်းရှင်ရှင်အန်
ပြီး သေရပါလို၏ လို့ ဘယ်လိုကတိကဝတ်တွေပြုပြီး သစ္စာဆို ကျန်စာ
တိုက်ခဲ့သလဲတော့မသိ။

ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုပဲမေးမေး ...

ကိုကြီးပါးစပ်ကနေ 'ဟုတ်ပါတယ်၊ စမ်းရေခက ကျွန်တော့်ညီမ
လေးပါ' လို့ ဘယ်တော့မှ မဖြေ။ သူ့အပြိုး သူ့အမူအရာကြောင့်ပဲ မေးတဲ့
သူက နားလည်လက်ခံသွားတာမျိုးလေ။

"ကိုကြီး"

လက်မောင်းကိုဆွဲလှုပ်ပြီးခေါ်တော့ မထူးဘဲ ပြန်ခဲ့ကြည့်၏။

"ကိုကြီးနဲ့ ရေခ မောင်နှမအရင်းရော ဟုတ်ရဲ့ လား"

"အရင်းပါ"

"ကိုကြီးက ဘယ်တော့မှ "

"ဒီလောက်ရုပ်ချင်းတူနေတာကို ရေခရင်ထဲက သံသယဆူးကို နှုတ် ပစ်လိုက်"

ရေခ ကားမောင်းနေတဲ့ ကိုကြီးမျက်နှာကို ငေးငေးမောမောကြည့်မိ ၏။ ရုပ်ချင်းတူတာကတော့ အားလုံးလိုလို ပြောဆိုလက်ခံနေကြတော့၊ ညီမလေးဆိုတဲ့ အခေါ်ထက် ရေခဆိုတာလေးကပဲ ကိုကြီးရဲ့ နှလုံးစိတ် ဝမ်းကို ပို၍ ငြိမ်းချမ်းစေသလား။

"သူငယ်ချင်းက ယောက်ျားလေးတွေ ပါသေးလား"

"နှစ်ယောက်ပါတယ်၊ ကိုကြီးပါတယ်ဆိုလို့ ရေခ လာကြည့်တာပါ။ နယ်ရှုံးပွဲတွေဆို ရေခ လိုက်ကြည့်လို့ မှ မရတာ"

"အခု ဘာတွေထူးဆန်းသွားလဲ"

"ကိုကြီးရဲ့ အောင်မြင်မှုကို ပိုသိရတယ်"

သိရတော့ ဘာဖြစ်လာနိုင်သလဲ ထပ်မမေးတော့ပေ။ ဒီလူကို မြင်နေ ကျဖြစ်ပြီး အသံလည်း ကြားနေကျကို ယောက်ျားလေးတွေနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး လာကြည့်စရာလား။

ဘယ်လိုပဲ ရိုးသားကြပါတယ်ပြောပြော ...

ရေခရဲ့ အလှတရားကို မသာယာ မငြိတွယ်ကြဘူးဆိုရင် မစင်စားပြီးပြောတောင် အဲဒီကောင်က ခွေးဖြစ်နေလို့ ။ အရွယ်ရောက်

လာလို့ သဘာဝတရားကို လွန်ဆန်လို့ မရတာ သိသည် ။ အဲဒီသဘာဝ
တရားကို အဖြူနဲ့ အမည်း သဲသဲကွဲကွဲဆေးမခြယ်တတ်ရင် ဘဝတစ်ခု
လုံး တိမ်းမှောက်သွားမှာ က ကိုယ့်ကလေးဖြစ်နေလို့ ။

"ကိုကြီးရဲ့ ယုံကြည်မှုကို ရေခ အလွဲသုံးစားလုပ်လာတာ။ မကြိုက်မှ
နီးလည်း သိလျက်နဲ့ "

"နောက်မဖြစ်စေရပါဘူး"

"ကတိဆိုတာ ပေးပြီးရင် တည်ရတယ်"

ရေခမျက်ဝန်းလေးတွေ နေခဆီကနေ လွဲဖယ်သွားပြီး ခေါင်းငုံ့ ထား
လေသည် ။

"ပညာသင်ခိုင်းနေတာ ရေခ တစ်နေ့ဘာဖြစ်လာခဲ့ရင်ဆိုတဲ့ မျှော်လ
င့်ချက်နဲ့ ပညာအားကိုးပြီး ငွေရှာခိုင်းဖို့ မဟုတ်ဘူး ရေခ။ ဘွဲ့တစ်ခုရစေ
ချင်တာ ပညာနဲ့ ယှဉ်ပြီး ဉာဏ်နဲ့ မျှော်မြင်တတ်ဖို့ ။ တို့ ကျောင်းတော်ရဲ့
ရင်ခွင်ထဲကနေ နှုတ်ထွက်ခွင့်မလိုချင်ဘူးဆိုရင် အေးအေးဆေးဆေးနေ
ပါ"

"ကိုကြီးပါတဲ့ ရှိုးပွဲကို လာကြည့်မိတာ ရေခ အဲဒီလောက်အပြစ်ကြီး
သွားပြီလား ကိုကြီး"

"အဓိကက ကိုကြီးနဲ့ ပူးတွဲပြီး ရေခကို မထင်ပေါ်စေချင်တာ"

"အဲဒါ ကိုကြီး မတရားတာ"

"ဘာ!"

နေခမျက်နှာက မှုန်ကုပ်သွား၏။ သူ့စကားကို ဒီကလေး ဘာလို့ နား
မလည်တာလဲ။ အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်သေးတဲ့ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်

ဆိုတာ ထိန်းရသိမ်းရအခက်ဆုံးပါပဲ။ ကိုယ်က အဲဒီအရွယ်ကိုဖြတ်သန်းခဲ့ပြီးပြီ။ အခု ...

ကိုယ်က ထင်ပေါ်ကျော်ကြားနေတဲ့ အဆိုတော်တစ်ယောက်။ ကိုယ့်ညီမဆိုပြီး အလှတရားတွေနဲ့ ပူးတွဲထင်ပေါ်လာခဲ့ရင် စိတ်ဝင်စားခြင်းတွေကို ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ထားတဲ့ ကောင်ရှိမလား။ မရှိလို့ သီလာလို့ ကြိုးစားကြရင် လူဆိုးက ဦးချိုမပေါက်သလို လူကောင်းက နဖူးမှာ စာတန်းထိုးထားမှာ မဟုတ်ဘူး လေ။ ဒီအရွယ်က အချစ်ကို မျက်လုံးစုံမှိတ်ပြီး ကိုးကွယ်တတ်သည့်အရွယ်။

"ဒီမှာ ရေခဲ"

ရေခဲနှုတ်ခမ်းလေးစုပြီး ငြိမ်သက်နေ၏။ သူ့ကျတော့ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားအောင်လုပ်နေခဲ့ပြီး ရေခဲကျတော့ သူနဲ့ ကပ်ပြီးတောင် ပူးတွဲထင်ပေါ်ခွင့်မရှိဘူးတဲ့ လား။

"ကိုကြီးပြောရင် ငါပြောသလိုလုပ်၊ ငါလုပ်သလိုမလုပ်နဲ့ ကိန်းပဲ ဆိုက်မှာ "

"ဘာကိုလဲ ကိုကြီး"

နေခဲနှုတ်ခမ်းပေါ်မှာ ဘာသာပြန်လို့ မရသည့်အပြီးတစ်ပွင့် လွန်ခနဲ ဖြတ်ပြေးခဲ့ပြီး ...

"မြွေကိုမြင်ရင် ဇရက်တွေအသံပေးပြီး သတိပြုခိုင်းသလိုပေါ့။ ရေခဲအရွယ်ရောက်လာတာနဲ့ အန္တရာယ်ရဲ့ အငွေ့အသက်တွေကို ကိုကြီး ရှုမိနေသလိုပဲ"

"အဲဒါ ကိုကြီးအစိုးရိမ်လွန်နေတာပါ။ ရေခဲ အခုချိန်ထိ"

"ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ စိတ်မဝင်စားပါဘူးလို့ ပြောမှာ မဟုတ်လား"

"ဟင်!"

ရေခ အိတွဲကျလာသော ပါးပြင်စပ်ကဆံပင်တွေကို သိမ်းတင်၍ နား
နောက်မှာ ညှပ်ရင်း ကိုကြီးကိုမော့ကြည့်မိသည်။ ။ ကိုကြီးက မေးဆတ်
တော့ ရေခ ခေါင်းညိတ်ခြင်းသို့ရောက်၏။

"အချစ်နဲ့ ကင်းတဲ့ သူမရှိဘူး ရေခ"

ဒါဆို ကိုကြီးကရောလို့ မေးလိုက်ချင်ပေမယ့် ...

"မကင်းလို့ နင်းမိကြရင် ကိုယ်နင်းမိတဲ့ မြွေက မြွေပွေးလား။ ရေမြွေ
လား ကိုယ်ငုံ့မကြည့်ခင် သူလက်ဦးသွားလို့ ကတော့"

ကိုကြီးမှာ ဖြေဆေးမရှိဘူးလို့ ပြောမှာ လား။ ကိုယ့်ထိုက်နဲ့ ကိုယ့်ကံ
ပဲလို့ ပြောမှာ လား။ ရေခ စိတ်ဝင်စားစွာ ငေးကြည့်နေစဉ် ...

"ကိုကြီး မြွေကိုအရင်ရိုက်သတ်ပစ်ပြီးမှ အဆိပ်ထုတ်ပေးမယ်။ ပါးစ
ပ်နဲ့ ငုံ့စုပ်ပြီး အဲဒီအဆိပ်ကို မျှုံ့ပဲချရ ချရ ... အဓိကက ရေခ အန္တရာယ်
ကင်းဖို့ပဲ"

အခန်း(၂)

"နင့်ကိုကြီးက မမိုက်သေးပါဘူး ရေခရယ်"

"ဟဲ့! မိုက်မှ တော့ ထောင်မင်းသားဖြစ်မှာ ပေါ့"

"ဖောက်မလာနဲ့ ၊ ငါပြောတာ လက်နက်ကိုင်ပြီး မမိုက်ရဲတာ မဟုတ်ဘူး "

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝေဖန်နေကြတဲ့ အထဲမှာ စမ်းရေခက ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်လေး ရပ်နေသည် ။ ညီမအပျိုလေးကို အစ်ကိုဖြစ်တဲ့ သူ စိတ်မချ စိုးရိမ်ပူပန်တာက သဘာဝကျ၏။ ဒါပေမဲ့ ...

ရေခက ဘာများ မဟုတ်တာတွေ လုပ်ခဲ့တာရှိသလဲ။ ကိုကြီးကို ချစ်လို့ ကိုကြီးစကားကို တတ်နိုင်သမျှနားထောင်ခဲ့တာပါပဲ။ ညီမလေးကို ချစ်လို့ ချစ်သူမရှာ အိမ်ထောင်မပြု၊ ရည်းစားပင်မထားခဲ့တာ ကိုကြီးရဲ့ မေတ္တာတရား ရေခအပေါ် ဘယ်လောက် ထူထည်ကြီးမားနေသလဲ ရေခ သိတာပေါ့။ ဒီအတွက် ကိုကြီးကိုမပြုငြင်ဘဲ ကိုယ့်ဘက်ကသာ ဆင်ခြင်ဖို့ စိတ်ကူးများ နှင့် ...

"နင့်ကိုကြီးကိုကျွတ်အောင် အရင်ချွတ်မှ ဖြစ်မယ်"

"ဟင်! ဘယ်လို"

သံလွင်စကားကြောင့် အားလုံးလှည့်ကြည့်ကြလေလျှင်၊ သံလွင်က ထိုင်ခုံစောင်းမှာ ကပ်ရပ်လျက် လက်ပိုက်မပျက် အရယ်မျက်နှာနှင့်။

"လူပျိုကြီးဘဝကနေ ကျွတ်အောင် ချွတ်ဖို့ ပြောတာပါဟာ"

"ခွေးကောင်"

ဆဲလည်း ဆဲ၊ မိန်းကလေးတွေရဲ့ မျက်စောင်းတွေက သံလွင်ဆီသို့ ပစ်ဝင်ကုန်၏။

"သူသာမိန်းမယူချင်ရင် တို့ တွေ ခြေဖျားလေးတောင် လိုက်ဆွဲလို့ မိ မှာ မဟုတ်ဘူး "

ရေခ ရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေထဲမှာ လည်း မင်းနေခ ခရေဇီသမားတွေ ပါ သည် မို့၊ ယောက်မတော်ချင်တယ်လို့ စခဲ့ဖူးတာတွေရှိသည် ။ အခုလည်း မို့မို့လှိုင်ကပြောတော့ သက်ထားဆွေကပါ ...

"အေးနော် ... ဒီလောက်ခေါင်းခေါက်ရွေးလို့ ရနေတာတောင် ခုထိ အိမ်ထောင်မပြုသေးဘူး"

"သူမယူတာနဲ့ ပဲ ရေခပါ မယူရတော့ဘူးလား"

"အဲလိုလည်း မဟုတ်ပါဘူး"

ရေခ ပျာပျာသလဲဖြေတော့ ပြုံးစိစိတွေဖြစ်ကုန်၏။ မျက်လုံးတွေက ကိုကြီးဆီးကာပိတ်ဆို့ထားလို့ သံလွင်ငြိုငြင်သွားမှာ စိုးနေသလားဆိုတဲ့ သဘောတွေ ပျော်ဝင်နေကြလျက်။

သံလွင်က ရေခကို ပရိုပိုစ်လုပ်ထားသူ။

ခါးခါးသီးသီး မငြင်းသလို ချစ်တယ်လည်း အဖြေမပေးနှင့် သူငယ်ချင်းလိုပဲ ဆက်၍ ခင်မည်ဟု ဆိုကာ အသွားမပျက်

အစားမပျက်နေလာခဲ့ကြတာ မသိတာမှ မဟုတ်တာ။

"ရေခ"

"ဘာလဲ"

"နင့်အစ်ကို ကို ငါချွတ်လိုက်ရမလား ... ဟဲဟဲ"

"ချွတ်လေ ... နင်တို့ အနားကပ်ခွင့်ရတာတောင်
အနုပညာမျက်နှာကြောင့်ကို"

"မို့မို့နော်၊ ဦးနေခက အရွယ်သာနုပျိုတာ၊ အသက်က နင့်အဖေလောက်"

"ဟယ်! ငါ့ကိုကြီးကို ဦးတပ်မခေါ်ပါနဲ့ ။ ယှဉ်တွဲသွားရင် ညီမျှ နေမှာ
ပဲလေ။ ဘယ်သူက အသက်လိုက်မေးနေမှာ မှတ်လို့ "

"ငါ့အမြင်ပြောရမလား"

မင်းမင်းဆီသို့ အကြည့်ရောက်သွားကြလေလျှင် ...

"နင်နဲ့ ယှဉ်တွဲသွားလည်း ကိုနေခနဲ့ ဘယ်လိုမှ မလိုက်ဖက်ဘူး"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ဘဲဥကို ကျီးကန်းချီသလိုဖြစ်မှာ "

"ကြည့်စမ်း! ငါ့ကိုဖဲ့တာ၊ ခွေးစုတ် မင်းမင်း"

"ငါနဲ့ ဆိုရင်တော့ လိုက်မှ လိုက်ပဲ။ အပ်ကျမပ်ကျလေ"

"ဟဲ့ ... ဟဲ့ ..."

မို့မို့က မင်းမင်းကို ထထလေ၏။ ဒီလိုပျော်ကြ ရွှင်ကြ စကြ
နောက်ကြတွေထဲမှာ ယောက်ျားလေးသူငယ်ချင်းတွေပါတာသာ ကိုကြီး

သိရင် ငါဘာမှာ ထားသလဲဆိုပြီး တုတ်နဲ့ ပဲရိုက်မလား၊ နားရွက်ဆွဲပြီး ထိုင်ထ လုပ်ခိုင်းမလား။

လူတွေထဲမှာ နေလျှင် ...

လူတွေဖြစ်တဲ့ ယောက်ျား မိန်းမ ပုရိသခွဲခြားပြီး ပေါင်းသင်းလို့ မှ မရတာ။ လူဟာလူပဲမို့ တစ်နေရာမဟုတ် တစ်နေရာမှာ ယောက်ျားဆိုတာ မိန်းမသားတွေရဲ့ အားကိုးအားထားဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ကိုကြီးနားလည်ပေးပါ။

"နင်တို့ မောင်နှမက တော်တော်ကုသိုလ်ထူးတယ်နော် ရေခ"

"ဟုတ်လား"

"အင်း ... အသံကြား သနားပါစေ၊ မျက်နှာမြင် ချစ်ခင်ပါစေ ဆိုတဲ့ ဆုတောင်းမျိုးပြည့်တာ။ နင့်အစ်ကိုက အသံလည်း အားကောင်း၊ ရုပ်ကလည်း ချော၊ ဝါသနာပါရင် မင်းသားလုပ်လို့ ရသေးတယ်"

"အဲဒါကျ ကိုကြီးက အမြဲခေါင်းခါတယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"သူ့ရင်ခွင်ထဲကို ဘယ်မိန်းမမှ မထည့်ချင်လို့ တဲ့ လေ"

"သွားပါပြီဟယ်၊ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ ဝေးကွာပါ"

သက်ထားဆွေက နှုတ်ခမ်းပြီး နှာခေါင်းရှုံ့ အလုပ်နှစ်ခုကို ပြိုင်တူ လုပ်ရင်းဆိုသည် ။ ကိုကြီးရဲ့ ရင်ခွင်က ၁၅၀၀ ကို လက်ပြန်ကျွေးပြီး အသေပိတ်ထားတဲ့ ရင်ဘတ်တံခါးမှာ ၊ ရေခအတွက် မေတ္တာသော့တံတစ်ချောင်းကလွဲပြီး ဘယ်ဖောက်ထွင်းဝိဇ္ဇာမှ ဖွင့်မရစေလို့ ကြွေးကြော်ထားသူ။

ဒီလောက်ချစ်တာကို ...

ချစ်ပါသလားလို့ ရေခ မကျေနပ်နိုင်။ ကိုကြီးမိန်းမရရင်လို့ တွေးကြည့်ပြီး စိတ်ကူးထဲမှာ အခက်အခဲဆိုတာကို မြေမြှုပ်ပြီး ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှုလေးတွေကိုသာ တူးဖော်ကြည့်ပြီး မိသားစုဆိုတာလေးကို စိတ်ကူးနှင့်ပုံဖော် ကျေနပ်ခဲ့သူ။

"သေချာပါတယ်"

သံလွင့်စကားသံကြောင့် ရေခလှည့်ကြည့်တော့ သံလွင့်က ရယ်ကျဲကျဲနှင့် ...

"နင်တို့ ခြံထဲမှာ ငှက်ပျောပင်သာ စိုက်ပေတော့ ရေခ"

"ဘာ!"

"နင့်ကိုကြီး လူပျိုကြီးဇာတာပါတာ ကျိန်းသေတယ်။ သူနဲ့ တုပြီး နင် ... နှမတစ်သက် မောင်တစ်သက် ကြင်ဖက်မပြုရတော့ သွားမလုပ်ပါနဲ့ ရေခရယ်။ ငါ့အသည်းက နှလွန်းလို့ ပါ"

"သေပါလား"

"ငါသေပြရင် နင်အဖြေပေးမလား"

"အခါတစ်ရာပေးတယ်"

ရေခဆံပင်တွေကို လွင့်ခနဲခါထုတ်ပြီးပြောတော့ သံလွင့်က မျက်နှာလေးမဲ့ပြီးမှ ရယ်လေသည် ။ မင်းမင်းက ကန်ရေပြင်ဘက်ကိုကြည့်နေရာမှ သံလွင့်ဘက်ကိုလှည့်လာကာ ...

"သေပြီးမှ တော့ နင်ချစ်တယ်လို့ လိပ်ခေါင်းထွက်အောင် အော်၊ ကြားတော့မလားဟ"

"မင်းမင်း ... နင်မညစ်ပတ်နဲ့ "

"မှန်ရာကိုပြောတာ၊ ဘုရားမှာ ရွှေခွာတာ ငါ မပါဘူး"

မှန်ရာကို သစ္စာဆိုပါမည်၊ ဘုရားပေါ်မှာ ရွှေခွာဖူးပါသည် လို့ ဦးလွမ်းမိုးရဲ့ 'ရင်တွင်းမေ' သီချင်းကို မင်းမင်းက ဖျက်ဆီးနေကျမို့ ဒီစကားကိုဆိုတာ သိသည် ။

သူ့စကားကိုပဲ ဂရုမစိုက်သလို သံလွင်က ရေပြင်ကိုငုံကြည့်ပြီး

"တို့ ဟိုဘက်သွားရအောင်"

"ဒီမှာ ထိုင်နေတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ရေထဲကိုခုန်ချပြီး သေပြမလို့လေ"

သံလွင် ရေပြင်ကိုလက်ညှိုးထိုးပြပြီး ပခုံးတွန့်ကာ ...

"ဒီဘက်က ရေနက်တယ်ဟ၊ ရေတိမ်တဲ့ ဘက်ကို သွားရအောင်"

"ကြည့်စမ်း! သံလွင်စုတ်"

သံလွင်ကို ဝိုင်းထုကြလေတော့ သံလွင် ရှေ့မှ ပြေးရင်း ပါးစပ်ကလည်း အော်သွားသေးသည် ။

"ကျွန်တော်သေမှာ ရေမကူးတတ်ဘူး"

သူတို့ အဖွဲ့ကိုကြည့်ပြီး ကန်ပေါင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေကြသည့်အတွဲတွေ ပါ ရယ်ကုန်ကြ၏။

အခန်း(၃)

CAPITAL ကိုသွားရင်း ရွှေပုစွန်ကိုဝင်ခဲ့ကြတော့ Car Park မှာ ပဲ နေခရဲ့ အရင်းနှီးဆုံးသူငယ်ချင်း ရန်ဝင်းအောင်နှင့်ဆုံသည်။ နေခကို မြင်တာနှင့် ...

"ဟာ ... နေခ"

"ရန်ဝင်းအောင်ပါလား"

"မင်းနဲ့ တွေ့တာ အတော်ပဲ"

"ပြောစရာရှိရင် ဆိုင်ထဲရောက်မှ ပြော"

နေခ၊ ရေခလက်ကလေးကိုဆွဲပြီး ဆိုင်ထဲဝင်လာတော့ ရန်ဝင်းအောင်ပါ နောက်ကထက်ကြပ်မကွာ။ မျက်နှာစာဘက် ထောင့်ကျကျစားပွဲမှ ဝင်ထိုင်တာ မှန်တွေခြားနေပေမယ့် အပြင်ကလှုပ်ရှားမှုတွေကို မြင်နေရလို့ပါ။

ဒီအတိုင်းထက်စာရင် မှန်ကိုအကာအကွယ်ယူပြီး အပြင်ဘက်ကို ငေးလို့ ရတာ စိတ်သက်သာရာတစ်ခုပေါ့။

"ရေခ ဘာသောက်မလဲ"

"ရေခ ဒွီမီနိုသောက်မှာ "

နေခ ပြုံးလိုက်ပြီး ရေခကိုပါ တစ်ဆက်တည်းငဲ့ကြည့်၍ ...

"ငါက ရေခဲအတွက် လိုနေတဲ့ ကွက်လပ်ပါ ဖြည့်နေတာလေ"

"ဘာကွက်လပ်လဲ"

"ဖခင်မဲ့တဲ့ ကွက်လပ်မှာ ငါက အဖေတစ်ယောက်ရဲ့ မေတ္တာတွေပါ ပေါင်းစုဖြည့်ပေးတာ"

"မိန်းမယူဖို့ မစဉ်းစားတော့ဘူးလား"

"လိုမှ မလိုအပ်တာ"

"ဟေ!"

"ရေခဲက ငါ့ညီမလို့ အဆိုပြုထားပေမယ့် ငါ့သမီးပဲ။ ရေခဲရှိနေရင် ငါ့ဘဝ အားလုံးပြည့်စုံပြီးသားပါ"

ရေခဲ ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်မိ၏။ ဒီလိုအစ်ကိုမျိုးရဲ့ ညီမဖြစ်ရတာ ရေခဲလောက် ကံကောင်းတဲ့ သူရှိပါဦးမလား။ မေမေပြောပြခဲ့တာ ကိုကြီးက သားဦးဖြစ်ပြီး ရေခဲကျတော့ သွေးဆုံးခါနီးမှ မထင်မှတ်ဘဲ ကိုယ်ဝန်ရှိပြီး မွေးခဲ့တာတဲ့ ။

ပြေးကြည့်မှ ဒီမွေးချင်းမောင်နှမနှစ်ယောက်ပဲရှိတာ ချစ်တာကို မယုံရှိပါ့မလား။

"မင်းကို ငါထပ်အံ့ဩတာ ရှိသေးတယ် နေခ"

ဒီတစ်ခါတော့ နေခ မျက်လွှာသာ ပင့်ကြည့်၏။

"ရေခဲကို ဒီလောက်တုန်နေအောင် ချစ်တာတောင် ဘာလို့ ညီမလေးလို့ နွေးနွေးထွေးထွေးမခေါ်တာလဲဆိုတာ"

"ရေခဲဆိုတာ ညီမလေးထက်ပိုပြီး အဓိပ္ပာယ်လေးနက်တယ်။ စမ်းရေဆိုတာ ထာဝရအေးမြခြင်းနဲ့ စီးဆင်းနေတာ။ မင်းနေခဆိုတာ နေက

တောင် ခစားရမယ့်လူလေ။ အတ္တတွေ မာနတွေ မိုးလောက်မြင့်ပြီး မြေလောက် ကျယ်ပြန့်နေရင်တောင် ရေခလို့ တစ်ခွန်းခေါ်လိုက်တိုင်း ငါ့ရင်ကိုအေးချမ်းသွားစေတယ်"

"စံပဲ"

ဒီစကားလုံးတွေကို သံစဉ်ထည့်ပြီး သီချင်းစပ်လိုက်ရင် ပေါက်ဦးမှာပဲလို့ ရန်ဝင်းအောင် တွေး ဖြစ်၏။

"ကိုကြီး"

"ဘာလဲ ရေခ"

ရေခက မျက်လုံးလေးကို လက်ညှိုးထိပ်နှင့်ကုတ်ခြစ်ရင်း ...

"ဟိုလေ ... ဒီတစ်ခါသီချင်းရေးရင် အဲဒီလိုရေးပါလား"

"ဘယ်အဲဒီလိုလဲ"

"A နွန်ရဲ့ ညီမလေးသို့ ဆိုတာမျိုးပေါ့"

"ကိုကြီးက အဲဒါထက်ပိုပြီး လေးနက်တယ်"

"မင်းက ညီမလေးထက် ပိုပြီးလေးနက်တော့ ထူးအိမ်သင်ရဲ့ တုနိုင်းမဲ့ရတနာမျိုးလား"

ရန်ဝင်းအောင် ကြားဖြတ်ပြောတာ၊ ရွဲ့တာလား ခန့် တာလား မသိ။ နေခရင်ထဲမှာ တော့ ဒီထက်ပိုလေးနက်တာရှိသေးရင် ထပ်ပြီးလေးနက်စေချင်သေးတာ။ ရေခအတွက် လိုအပ်ရင် အငိုတိတ်အောင်ဆိုပြီး ထမင်းဆီဆမ်း ရွှေလင်ဗန်းနဲ့ တကယ်ကျွေးမွေးသုတ်သင်နိုင်တဲ့ လမင်းကြီးဖြစ်ချင်သေးတာ တကယ်။ အဲဒီလောက် ချစ်သလားမေးရင် ပိုသေးတယ်လို့ ဖြေမိမှာ မလွဲမသွေ။

"ဟုတ်လား နေခ"

နေခ ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး ...

"ဆိုပါတော့"

"ဦးရန်က ကိုကြီးကိုပဲမေးနေတယ်။ ဦးရန်ရော ဦးရန်ရဲ့ သားလေးကို မချစ်ဘူးလား"

"ဟ! ငါက အဖေစစ်လေ"

အဖေစစ်ဆိုတဲ့ စကားက နေခကိုရင်နှင့်သွားစေတာ ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ မှ ထိုးနှက်တာမဟုတ်ပေ။ ကြက်မကြီးက ဘဲဥကိုဝပ်ပေးပြီးမှာ အကောင်ပေါက်လာတော့ ငါ့ဥ မဟုတ်ဘူး ဆိုပြီး ထိုးဆိတ်လွှတ်တာရှိခဲ့ပါသလား။

"ငါက မင်းလို တံဆိပ်ကပ်ပြီး ရောင်းပန်းမလှပေမယ့် ဘေထုပ်ထဲမှာ တော့ အခိုင်ဆုံးနဲ့ အခွံဆုံးပါကွာ"

"သီချင်းတစ်ပုဒ်တော့ ရဦးမယ်"

"ပြိုင်ရေးရင် ငါ့သီချင်းက ပိုလေးနက်ဦးမှာ "

"ရေးဖို့ စိတ်ကူးထားပြီလား"

"ခုလေးတင်ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာ"

"ငါလည်း အဲဒါပြောမလို့ "

ပြောမလို့ ဆိုပြီးမှ မျက်လုံးက ရေခရဲ့ လှုပ်ရှားမှုမှာ စူးနစ်သွား၏။ သောက်လက်စခိုမိနိုတွေကို ရေခက နေခဖန်ခွက်ထဲသို့ ခွဲထည့်နေလျှင် ဒီကောင် ဒီလောက်အသန့်ကြိုက်တာ သူ့ညီမသောက်ပြီးသားတွေကို သောက်ပါ့မလား စိတ်ဝင်စားနေစဉ် ...

နေခက အေးအေးဆေးဆေးပဲ ယူသောက်နေ၏။ ဒီလိုအဖြစ်တွေက နေခအတွက် ရိုးနေပြီ။ မဆန်းတော့ပါဘူး။ ဒီအိမ်မှာ ထမင်းစားပြီဆို ရေခက ကုန်တာမကုန်တာ အပထား၊ ကြိုက်တဲ့ ဟင်းမှန်သမျှ သူပန်းကန်ထဲကို အကုန်ခပ်ထည့်ထားတာ။ သူ မကုန်တော့ဘူးဆိုမှ နေခပန်းကန်ထဲကို ပြန်ထည့်တာကို ဆိုးလိုက်တာ၊ ရွံစရာကြီးလို့ ဘယ်တုန်းကမှ မပြောခဲ့။

ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်လိုပဲ အသန့်ကြိုက်ကြိုက်၊ ရေခဆိုလျှင်တော့ နှပ်ချေးညစ်ပြီး အဲဒီလက်နှင့် ထမင်းခွံကျွေးခဲ့တာကိုတောင် နေခက ကျေနပ်ပြီးနှင့်စားခဲ့သူဆိုတာ ရန်ဝင်းအောင် ဘယ်သိပါ့မလဲ။

"မင်းဘာပြောမှာ လဲ၊ ပြောလေ"

"တို့ ... အတွဲခွေတစ်ခွေလုပ်ဖို့ စီစဉ်ထားတယ်ကွ၊ အဲဒီမှာ မင်းက အဓိကလိုဖြစ်နေတယ်။ သုံးပုဒ်လောက်ဆိုရမှာ ဆိုတော့ မင်းအတွက် သီချင်းကို ကိုယ်တိုင်ရေးမလား"

နေခ တွေခနဲဖြစ်ပြီးမှ ...

"ဖြစ်ပါတယ်၊ သီချင်းနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ငါ့ဘက်က အမြဲတမ်း Ready ... ပဲ"

ရန်ဝင်းအောင်မျက်နှာ ပြုံးသွားသည် ။ သူ နေခကိုလေးစားတာ အဲဒါတွေပဲလေ။ ဝါသနာပါကြတာချင်းအတူတူ သီချင်းနဲ့ ပတ်သက်လာရင် နေခက အမြဲတမ်းအဆင်သင့်ဖြစ်နေသူ။